

На екскурзия до Карлови Вари

О, ТОВА СЪВСЕМ НЕ БЕШЕ ОБИКНОВЕНА ЕКСКУРЗИЯ, НИТО ОБИЧАЙНО УЧЕБНО МЕРОПРИЯТИЕ С ПОЗНАВАТЕЛНА И ВЪЗПИТАТЕЛНА ЦЕЛ. ТОВА БЕШЕ ИСТИНСКО КОЛЕКТИВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ – ОТ ОНИЯ, НЕЗАЛИЧИМИТЕ СПОМЕНИ, ОСМИСЛЯЩИ ПЪТУВАНЕТО НИ КЪМ СВЕТА, КЪМ ДРУГИТЕ, КЪМ СЕБЕ СИ... ПЪТУВАНЕ, ИЗПЪЛНЕНО СЪС ЗНАНИЕТО ДА ГЛЕДАШ И С УМЕНИЕТО ДА ВИЖДАШ И ЧУВСТВАШ, ОБЛЪХНАТО ОТ ДУХА НА ВРЕМЕТО, ЕПОХИТЕ, ЛИЧНОСТИТЕ И ПРЕТВОРЕНО В УСЕЩАНЕ ЗА РАДОСТ, ЗА МИЛУВКА, ЗА СЪКРОВЕНА ЗАГАДЪЧНОСТ НА СПОДЕЛЕНИ МИГОВЕ...

Екскурзията беше организирана от г-жа Таня Иванова – обичан и многоуважаван преподавател по туризъм и мениджмънт в БСОУ „Д-р Петър Берон“. Щастливци бяха учениците от 12. до 7. клас. За малчуганите остана надеждата и трепетното очакване на следващата екскурзия – специално за тях!

На 14 април автобусът потегли по ул. „Европска“ и пътуването започна, съпроводено от завладяващо поднасяната информация на г-жа Иванова: Карлови Вари е областен град, разположен на 120 км северозападно от Прага и на 35 км от границата с Германия /Karlsbad е немското му име/. Разположен е на 450 м над морското равнище в котловина, оградена от планински хълмове, с по-хладен климат. Него-

лям град с 52 000 постоянни жители, Карлови Вари е най-големият балнеологически център в Средна Европа. Най-посещаваният град – повече от 1млн. годишно – заради трите неизменни атрибута: лечебните свойства на минералните извори /повече от 100 на брой, като 12 от тях са каптирани/, прекрасната природа и забележителната архитектура...

Докато пътувахме и попивахме любопитните сведения, изпъстрени с паралели от чешката, европейската и българската география, пейзажът се менеше в дивно разнообразие: наоколо разкошни гори, пълни с диви животни, там в далечината – селището, където е погребан първият чехословашки президент Томаш Гарик Масарик, а след това – безкрайни хмелови полета. Хмелът

расте под формата на шишарки и е маята за чешката бира. – националното питие на чехите. До скоро те с гордост заявяваха, че са на първо място в света по средногодишна консумация на бира – 160 литра на човек от населението, но днес деликатно допускат, че заслугата за това „почетно“ място се дължи на огромния брой чужденци, които посещават Чешката република – между 5 и 7 млн. годишно. „Коя е най-добрата бира?...“ Разбира се, няма лоша чешка бира. Чехия е на едно от първите места по производство на хмел и на бира на глава от населението. Няма градче без пивовар, но най-известни са в Пилзен, Крушовице, Чешка Будейовице, Прага...

А сега един въпрос с повишена трудност към най-

големите ученици: Какво означават градусите и процентите, отбелязани на етикетите на бирата? Изказаха се различни мнения, но точният отговор е само за „познавачите“: градусът показва концентрацията на захар в суровината в проценти – около 3,5 % за бири 10 ° и около 4,5 % за бири 12 °; затова и тъмните бири имат по-голям градус и са определено по-плътни и по-сладки.

Така увлечени в разсъждения и в неспирния поток от впечатления, не усетихме как доближихме крайната цел: Карлови Вари!

Г-жа Иванова даде микрофона на учениците от 11. клас, за да разкажат интересни неща за града. Карина Кръстева, Мария и Кристиян ни запознаха подробно с историята му, започваща с името на император Карл IV. Легендата разказва, че през 1350 г. императорът отишъл на лов в локетската гора. При преследване на бягащ елен едно от кучетата му се изгубило – попаднало в една кална локва и започнало да вие. Ловците побързали да видят какво става. Издърпали кучето. Пили от водата. Водата била много солена и лековита. На това място великият Карл IV, /за когото се знае, че използвал интензивно минералните извори/, основал обществена баня, наречена Horké Lazně, преименувана по-късно на Карлови Вари. На 14 септември 1370 г. той дава на селището статут на населено място. През 1522 г. излиза първата книга за Карлови Вари и за лечебните свойства на минералната вода, издадена в Лайпциг от лекаря Вацлав Пайер. 60 години по-късно градът е засегнат от голямо наводнение, а през 1604 – от пожар, който изцяло го унищожавало. Но градът оживява и се развива. В 1775 Йохан Георг Пуп основава Grandhotel Pupp./Легендата разказва, че този знаменит сладкар постиг-

нал това благодарение на зестрата си от женитбата с красиво момиче от богато аристократично семейство./

През 1807 г. започва производството на ликьор Becherovka, който в следващите години придобива популярност не само в Чехия, но и в целия свят. И до днес само двама души знаят тайната на рецептата за това възшебно питие...

Автобусът ни остави на автогара, близо до която се намира музеят Becherovka. Започна и незабравимата ни туристическа обиколка, запечатана в сърцата и в умовете ни, както и в многобройните снимки на фотоапаратите ни: Alžbetiny Lázně, хотел Termal, построен през 1975 г. /твърде грозничък в сравнение с изящността на бароковата архитектура, но луксозен – средишно място на Международния филмов фестивал Карлови Вари, който се провежда

ежегодно и е сред най-престижните в Европа.../ Разгледахме с интерес Sadova kolonada, Mlynska kolonáda, /дело на архитект Zitek, построил и Národní divadlo в Прага/, Tržní kolonáda, / в най-старата част на града/, Vřídelní kolonáda, където останахме очаровани не само от горещия гейзер, но и от оригиналните местни сувенири: бардучета, вкаменени от изворите розички. Купихме си от всичко по малко, а най-много от прословутите карловарски вафлички... Впечатлени бяхме още и от бароковата църква „Мария Магдалена“, както и от импозантните сгради на Театъра, /дело на прочутите виенски архитекти Felmer и Helmer, построили и Народния театър в София/ и на Grand hotel Pupp. Научихме много любопитни подробности, изнесени от Любомир /11. клас/ и допълнени от неизчерпаемата госпожа Иванова.

Успяхме да се потопим в особената магия на Карлови Вари и пътуването ни обратно беше белязано със знака на постигнато щастие. Завърнахме се, преизпълнени от впечатления и заредени с положителни емоции – лицата ни грейха от радост, удовлетворение и надежди за следващи подобни екскурзии.

Благодарим на единадесетокласниците, на госпожа Таня Иванова и на всички ученици от Българското училище, които превърнаха този ден в едно незабравимо преживяване. ■

XIX фестивал на детските хорове

И ТАЗИ ГОДИНА, ВОКАЛНА ГРУПА „ЛИРА“ ОТ БСОУ „Д-Р ПЕТЪР БЕРОН“ С ХУДОЖЕСТВЕН РЪКОВОДИТЕЛ Г-ЖА АНТОАНЕТА ДОБРЕВА СПЕЧЕЛИ ОТНОВО ОВАЦИИТЕ НА ПУБЛИКАТА – НА XIX ФЕСТИВАЛ НА ДЕТСКИТЕ ХОРОВЕ ОТ ЧУЖДЕСТРАННИТЕ УЧИЛИЩА В ПРАГА. СЪБИТИЕТО СЕ СЪСТОЯ НА 14 АПРИЛ ОТ 18.00 ЧАСА В ЗАЛАТА НА РУСКОТО УЧИЛИЩЕ.

Участници във фестивала имаше от British school, Френския лицей, Руското училище, Příbram, Rolničku и Българското училище в Прага. Прекрасните български момичета за пореден път взривиха аудиторията с четири различни по жанр и стил песни: „Радо, мари“ /родопска народна песен/, „Навън е ден“ /музика: Стефан Диомов, текст: Гриша Трифонов/, „Happy day“ /популярен американски госпъл/ и „Дедо Рап“ /компиляция от български фолклор, рап и бийтбокс/.

Като корепетитор и солист на група „Лира“ се изяви талантливата Танига Янкова, студентка II курс в Консерваторията с джазова насоченост в Прага.

*Отвори прозореца – вън денят трепти
и звъни, звъни тишина...
Да политне вятъра, да запеят тополите
след студа и зимния плен...
Да възкръсне слънцето и целуне очите ти –
отвори прозореца – навън е ден!*

Когато прозвуча тази прекрасна песен във великолепно изпълнение на Танига Янкова и група „Лира“, залата заата дъх и онемя от очарование. /Как те любим, Българийо мила!.. / Нестихващи бяха аплодисментите, а някои от присъстващите дори се прегръщаха с чуждоговорещите гости...

XIX фестивал на детските хорове беше посветен на талантите, на сърдечността, на добрите дела. Както всяка година благотворителната цел на

концерта беше насочена към събирането на средства за детския санаториум в Буковани – събраната сума възлезе на 10 000 крони. В заключителната песен на фестивала се включиха всички участници и отново екнаха чудните гласове на „Лира“ в българската родопска песен „Радо, мари“.

Възкръсват свободата, дружбата между народите, възкръсват младостта, красотата, мирът и любовта... Възкръсва песента в душите ни, песента на деня. ■

